

**Protocol împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare,
adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității
transnaționale organizate**

din 15.11.2000

*Publicat în ediția oficială
"Tratate internaționale", 2006, volumul 35, pag.421*

* * *

Adoptat la New York la 15 noiembrie 2000

*În vigoare pentru Republica Moldova din 16 octombrie 2005.

Preambul

Statele Părți la prezentul Protocol,

declarând că o acțiune eficientă în scopul prevenirii și combaterii traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare necesită o apropiere globală și internațională, inclusiv cooperare, schimb de informații și alte măsuri corespunzătoare, de natură socială și în special economică, la nivel național, regional și internațional,

amintind Rezoluția 54/212 a Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite din 22 decembrie 1999, prin care Adunarea generală a invitat insistent statele membre și organismele Națiunilor Unite să întărească cooperarea internațională în domeniul migrărilor internaționale și al dezvoltării în scopul confruntării cu cauzele profunde ale migrărilor, în special acelea care sunt legate de sărăcie, să reducă avantajele pe care migrările internaționale le aduc celor interesați și să încurajeze, după cum au convenit, mecanismele interregionale, regionale și subregionale pentru a continua să se ocupe de problema migrărilor și a dezvoltării,

fiind convinse că migranții trebuie să fie tratați cu umanitate și că drepturile lor trebuie să fie pe deplin protejate,

ținând cont de faptul că, în ciuda eforturilor întreprinse de alte instanțe internaționale, nu există nici un instrument universal care să aibă drept obiect toate aspectele traficului ilegal de migranți și alte chestiuni legate de acesta,

preocupate de creșterea considerabilă a activităților grupurilor criminale organizate în materie de trafic ilegal de migranți și a altor activități infracționale legate de acestea, prevăzute de prezentul Protocol, care aduc prejudicii grave statelor respective,

preocupate de asemenea de faptul că traficul ilegal de migranți riscă să pună în pericol viața și securitatea migranților respectivi,

amintind Rezoluția 53/111 a Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite din 9 decembrie 1998 prin care Adunarea generală a decis crearea unui comitet interguvernamental special cu o componență nelimitată, însărcinat să elaboreze o convenție internațională generală împotriva criminalității transnaționale organizate și să examineze dacă se poate elabora, în special, un instrument internațional de luptă împotriva traficului și transportului ilegal de migranți, inclusiv pe calea maritimă,

convinse că faptul de a adăuga la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate un instrument internațional împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare va ajuta la prevenirea și la combaterea acestui gen de criminalitate,

au convenit cele ce urmează:

I. DISPOZIȚIILE GENERALE

Articolul 1

Relația cu Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate

1) Prezentul Protocol completează Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate. El este interpretat împreună cu convenția.

2) Dispozițiile convenției se aplică mutatis mutandis prezentului Protocol, cu excepția oricărei dispoziții contrare Protocolului.

3) Infracțiunile stabilite conform art.6 al prezentului Protocol sunt considerate infracțiuni stabilite conform convenției.

Articolul 2

Obiectul

Prezentul Protocol are drept obiect prevenirea și combaterea traficului ilegal de migranți, precum și promovarea cooperării dintre Statele Părți în acest scop, protejând în același timp drepturile migranților care fac obiectul acestui trafic.

Articolul 3

Terminologia în înțelesul prezentului Protocol:

a) expresia “*trafic ilegal de migranți*” desemnează faptul de a asigura, în scopul obținerii, direct sau indirect, un folos financiar ori un alt folos material, intrarea ilegală într-un Stat Parte a unei persoane care nu este nici cetățean, nici rezident permanent al aceluși stat;

b) expresia “*intrare ilegală*” desemnează trecerea frontierelor atunci când condițiile necesare intrării legale în statul primitor nu sunt satisfăcute;

c) expresia “*document de călătorie sau de identitate fraudulos*” desemnează orice document de călătorie ori de identitate:

i) care a fost contrafăcut sau modificat în mod substanțial de către oricine altcineva în afară de o persoană ori o autoritate abilitată prin lege să pregătească sau să elibereze documentul de călătorie ori de identitate în numele statului; sau

ii) care a fost eliberat sau obținut în mod ilegal printr-o declarație falsă, prin corupție ori constrângere sau prin orice alt mijloc ilegal; sau

iii) care este utilizat de către o altă persoană decât titularul legitim;

d) termenul “*navă*” desemnează orice tip de mașină acvatică, inclusiv mașină fără pescaj și un hidroavion, utilizat sau ce poate fi utilizat ca mijloc de transport pe apă, cu excepția unei nave de război, a unei nave de război auxiliare ori a altei nave ce aparține unui guvern sau se află în exploatarea sa, atît timp cît este utilizat exclusiv pentru un serviciu public necomercial.

Articolul 4

Domeniul de aplicare

Prezentul Protocol se aplică, cu excepția dispozițiilor contrare, prevenirii anchetelor și urmărilor privind infracțiunile prevăzute de art.6, atunci când aceste infracțiuni sunt de natură transnațională și în săvârșirea lor este implicat un grup infracțional organizat, precum și protecției drepturilor persoanelor care au făcut obiectul acestor infracțiuni.

Articolul 5

Responsabilitatea penală a migranților

Migranții nu devin pasibili de urmări penale în temeiul prezentului Protocol pentru faptul că au făcut obiectul faptelor prevăzute la art.6.

Articolul 6

Incriminarea

1) Fiecare Stat Parte adoptă măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a conferi caracterul de infracțiune, atunci când faptele au fost comise intenționat și pentru a obține, direct ori indirect, un folos financiar sau un alt folos material:

a) traficului ilegal de migranți;
b) atunci când faptele au fost comise în scopul de a permite traficul ilegal de migranți:
i) confecționării unui document de călătorie sau de identitate fraudulos;
ii) faptei de a furniza sau de a poseda un asemenea document;
c) faptei de a permite unei persoane, care nu este nici cetățean, nici rezident permanent, să rămână în statul respectiv fără a respecta condițiile necesare șederii legale în acel stat, prin mijloacele menționate la lit.b) a prezentului paragraf sau prin orice alte mijloace ilegale.

2) Fiecare Stat Parte adoptă de asemenea măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a conferi caracterul de infracțiune:

a) sub rezerva conceptelor fundamentale ale sistemului său juridic, faptei de a încerca să comită o infracțiune stabilită conform paragrafului 1 al prezentului articol;

b) faptei de a fi complice la o infracțiune stabilită conform lit.a), lit.b) i) sau lit. c) a paragrafului 1 al prezentului articol și, sub rezerva conceptelor fundamentale ale sistemului său juridic, faptei de a fi complice la o infracțiune stabilită conform lit.b) ii) a paragrafului 1 al prezentului articol;

c) faptei de a organiza comiterea unei infracțiuni stabilite conform paragrafului 1 al prezentului articol sau de a da instrucțiuni altor persoane pentru ca acestea să o comită.

3) Fiecare Stat Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a conferi caracterul de circumstanță agravantă infracțiunilor stabilite conform lit.a), lit.b) i) și lit.c) ale paragrafului 1 al prezentului articol și, sub rezerva conceptelor fundamentale ale sistemului său juridic, infracțiunilor stabilite conform lit.b) și c) ale paragrafului 2 al prezentului articol:

a) faptei de a pune în pericol sau de a risca punerea în pericol a vieții ori securității migranților respectivi; sau

b) tratamentului inuman sau degradant aplicat acestor migranți, inclusiv pentru exploatare.

4) Nici o dispoziție a prezentului Protocol nu împiedică un Stat Parte să ia măsuri împotriva unei persoane ale cărei fapte constituie, în dreptul său intern, o infracțiune.

II. TRAFICUL ILEGAL DE MIGRANȚI PE MARE

Articolul 7

Colaborarea

Statele Părți colaborează în orice fel posibil în vederea prevenirii și opririi traficului ilegal de migranți pe mare, conform dreptului internațional al mării.

Articolul 8

Măsuri împotriva traficului ilegal de migranți pe mare

1) Un Stat Parte care are motive serioase să bănuiască faptul că o navă sub pavilionul său ce se prevalează de înmatricularea în registrul său, fără naționalitate sau având în realitate naționalitatea Statului Parte în cauză, deși este sub pavilion străin ori refuză să își arboreze pavilionul, se ocupă cu traficul ilegal de migranți pe mare, poate cere altor State Părți să îl ajute să pună capăt utilizării acestei nave în scopul menționat. Statele Părți solicitate furnizează această asistență în măsura posibilului, ținând cont de mijloacele de care dispun.

2) Un Stat Parte care are motive serioase să bănuiască faptul că o navă care își exercită libertatea de navigație conform dreptului internațional și sub pavilion sau purtând însemnele înmatriculării unui alt Stat Parte se ocupă cu traficul ilegal de migranți pe mare poate să notifice statului al cărui pavilion îl poartă nava, să ceară confirmarea înmatriculării și, dacă aceasta este confirmată, să ceară autorizarea acestui stat de a lua măsurile necesare în privința acestei nave. Statul al cărui pavilion îl poartă nava poate, în special, să autorizeze statul solicitant să:

a) inspecteze nava;

b) viziteze nava; și

c) dacă găsește dovezi că nava practică traficul ilegal de migranți pe mare, să ia măsurile necesare în privința navei, a persoanelor și a încărcăturii de la bord, precum și a statului sub al cărui pavilion s-a

autorizat acțiunea.

3) Un Stat Parte care a luat una dintre măsurile prevăzute la paragraful 2 al prezentului articol informează fără întârziere statul sub al cărui pavilion circulă nava asupra rezultatelor acestei măsuri.

4) Un Stat Parte răspunde fără întârziere unei cereri ce îi este adresată de către un alt Stat Parte în vederea stabilirii dacă o navă care se prevalează de înmatriculare în registrul său sau care își arborează pavilionul este abilitată, precum și unei cereri de autorizare prezentate conform paragrafului 2 al prezentului articol.

5) Un stat sub al cărui pavilion circulă nava poate, într-o măsură compatibilă cu art.7 al prezentului Protocol, să își subordoneze autorizația unor condiții decise de comun acord între el și statul solicitant, în special în ceea ce privește responsabilitatea și luarea de măsuri efective. Un Stat Parte nu ia nici o măsură suplimentară fără autorizarea expresă a statului al cărui pavilion îl poartă nava, cu excepția acelor care sunt necesare pentru îndepărtarea unui pericol iminent asupra vieții persoanelor sau a acelor care rezultă din acorduri bilaterale ori multilaterale pertinente.

6) Fiecare Stat Parte desemnează una sau, dacă este necesar, mai multe autorități abilitate să primească cererile de asistență, de confirmare a înmatriculării în registrul acestuia ori a dreptului de a arbora pavilionul său, precum și cererile de autorizare de a lua măsurile potrivite și de a răspunde acestor cereri. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite comunică celorlalte State Părți autoritatea desemnată de fiecare dintre ele în luna următoare acestei desemnări.

7) Un Stat Parte care are motive serioase să bănuiască faptul că o navă se ocupă cu traficul ilegal de migranți pe mare și că această navă este fără naționalitate sau poate fi asimilată unei nave fără naționalitate poate să o inspecteze și să o viziteze. Dacă bănuielile sunt confirmate prin dovezi, acest Stat Parte ia măsurile potrivite conform dreptului intern și dreptului internațional adecvat.

Articolul 9

Clauze de protecție

1) Când ia măsuri împotriva unei nave conform art.8 al prezentului Protocol, un Stat Parte:

- a) veghează la securitatea și la tratamentul uman al persoanelor aflate la bord;
- b) ține cont în modul convenit de necesitatea de a nu compromite securitatea navei sau a încărcăturii sale;
- c) ține cont în modul convenit de necesitatea de a nu prejudicia interesele comerciale sau drepturile statului al cărui pavilion îl poartă nava ori ale oricărui alt stat interesat;
- d) veghează, în funcție de mijloacele sale, ca orice măsură luată în privința navei să fie rațională din punct de vedere ecologic.

2) Atunci când motivele măsurilor luate prin aplicarea art.8 al prezentului Protocol se dovedesc nefondate, nava este despăgubită pentru orice pierdere sau eventuală pagubă, cu condiția să nu fi comis vreoa acțiune care să justifice măsurile luate.

3) Atunci când o măsură este luată, adoptată sau aplicată conform prezentului capitol, se ține cont așa cum se cuvine de necesitatea de a nu afecta și nici de a nu împiedica:

- a) drepturile și obligațiile statelor de coastă și exercitarea competenței lor conform dreptului internațional al mării; sau
- b) puterea statului al cărui pavilion îl poartă nava de a-și exercita competența și controlul în chestiunile de ordin administrativ, tehnic și social privind nava.

4) Orice măsură luată pe mare prin aplicarea prezentului capitol este executată doar de navele de război sau de aeronavele militare ori de alte nave sau aeronave abilitate în acest scop, purtând vizibil o marcă exterioară și identificabilă că se află în serviciul statului.

III. PREVENIREA, COOPERAREA ȘI ALTE MĂSURI

Articolul 10

Informarea

1) Fără a încălca art.27 și 28 din convenție, Statele Părți, în special acelea care au frontiere

comune sau sunt situate pe itinerarii folosite pentru traficul ilegal de emigranți, pentru a atinge obiectivele prezentului Protocol, conform sistemelor lor juridice și administrative respective, fac schimb de informații pertinente privind în special:

a) punctele de îmbarcare și de destinație, precum și itinerarele, transportatorii și mijloacele de transport despre care se știe sau se bănuiește că sunt utilizate de o grupare infracțională organizată pentru comiterea faptelor prevăzute de art. 6 al prezentului Protocol;

b) identificarea și metodele de organizare a grupurilor infracționale organizate despre care se știe sau se bănuiește că ar comite faptele prevăzute de art.6 al prezentului Protocol;

c) autenticitatea și caracteristicile documentelor de călătorie eliberate de către un Stat Parte, precum și furtul de documente de călătorie sau de identitate noi ori utilizarea necorespunzătoare a acestora;

d) mijloacele și metodele de ascundere și de transport al persoanelor, modificarea, reproducerea ori cumpărarea ilegală sau orice alt fel de uz necorespunzător al documentelor de călătorie ori de identitate utilizate pentru comiterea faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol și mijloacele de detectare a acestora;

e) datele experienței de ordin legislativ, precum și practicile și măsurile ce vizează prevenirea și combaterea faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol; și

f) problemele științifice și tehnice utile pentru descoperire și reprimare, în scopul întăririi reciproce a capacității lor de prevenire și combatere a faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol, de începere a anchetelor asupra acestor fapte și de urmărire a autorilor.

2) Un Stat Parte care primește informații se conformează oricărei cereri a Statului Parte care le-a comunicat, supunând folosirea lor unor restricții.

Articolul 11

Măsuri la frontiere

1) Fără a încălca angajamentele internaționale referitoare la libera circulație a persoanelor, Statele Părți întăresc, în măsura posibilului, controalele la frontiere, necesare pentru prevenirea și descoperirea traficului ilegal de migranți.

2) Fiecare Stat Parte adoptă măsuri legislative sau alte măsuri necesare pentru prevenirea, pe cât posibil, a folosirii mijloacelor de transport utilizate de către transportatorii comerciali pentru comiterea infracțiunii stabilite conform lit.a) a paragrafului 1 al art.6 din prezentul Protocol.

3) Atunci când este necesar, fără a aduce atingere convențiilor internaționale aplicabile, aceste măsuri constau în special în prevederea obligației pentru transportatorii comerciali, inclusiv orice companie de transport sau orice proprietar ori utilizator al oricărui mijloc de transport, de a verifica dacă toți pasagerii posedă documentele de călătorie cerute pentru intrarea în statul primitor.

4) Fiecare Stat Parte ia măsurile necesare, conform dreptului său intern, pentru a prevedea sancționarea cazurilor de încălcare a obligației prevăzute de paragraful 3 al prezentului articol.

5) Fiecare Stat Parte examinează luarea de măsuri care să permită, conform dreptului său intern, refuzarea intrării persoanelor implicate în comiterea infracțiunilor stabilite conform prezentului Protocol sau anularea vizei.

6) Fără a încălca art.27 al convenției, Statele Părți examinează întărirea cooperării dintre serviciile lor de control la frontiere, în special prin stabilirea și menținerea căilor de comunicare directă.

Articolul 12

Securitatea și controlul documentelor

Fiecare Stat Parte ia măsurile necesare, conform mijloacelor disponibile:

a) pentru a face în așa fel încât documentele de călătorie sau de identitate pe care le eliberează să aibă o astfel de calitate încât să nu poată fi ușor folosite într-un mod impropriu, falsificate ori modificate, reproduse sau eliberate ilegal; și

b) pentru a asigura integritatea și securitatea documentelor de călătorie sau de identitate eliberate de el ori în numele lui și pentru a împiedica întocmirea, eliberarea și utilizarea lor ilegală.

Articolul 13

Legitimitatea și valabilitatea documentelor

La cererea unui alt Stat Parte, un Stat Parte verifică, conform dreptului său intern și într-un termen rezonabil, legitimitatea și valabilitatea documentelor de călătorie sau de identitate eliberate ori probabil bănuite că au fost eliberate în numele său și despre care se bănuiește că sunt utilizate pentru comiterea faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol.

Articolul 14

Pregătirea și cooperarea tehnică

1) Statele Părți asigură sau intensifică pregătirea specializată a agenților serviciilor de migrare și a altor agenți competenți pentru prevenirea faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol și pentru tratamentul uman acordat migranților care fac obiectul acestor fapte, precum și pentru respectarea drepturilor ce le sunt recunoscute la nevoie în prezentul Protocol.

2) Statele Părți colaborează între ele și cu organizațiile internaționale, organizațiile neguvernamentale și cu celelalte organizații competente, precum și cu alte instituții ale societății civile, pentru asigurarea unei pregătiri adecvate a personalului pe teritoriul lor, în vederea prevenirii, combaterii și eradicării faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol și a protecției drepturilor migranților ce fac obiectul acestor fapte. Această pregătire vizează în special:

- a) îmbunătățirea securității și calității documentelor de călătorie;
- b) recunoașterea și descoperirea documentelor de călătorie sau de identitate frauduloase;
- c) activitățile de informare cu caracter penal, în special în ceea ce privește identificarea grupurilor infracționale organizate despre care se știe sau se bănuiește că ar comite faptele prevăzute la art.6 al prezentului Protocol, metodele folosite pentru transportarea migranților ce fac obiectul unui trafic ilegal, folosirea necorespunzătoare a documentelor de călătorie ori de identitate pentru săvârșirea faptelor prevăzute de art.6 și mijloacele de disimulare utilizate în traficul ilegal de migranți;
- d) îmbunătățirea procedurilor de descoperire, la punctele de intrare și de ieșire tradiționale și netradiționale, a migranților ce fac obiectul unui trafic ilegal; și
- e) tratamentul uman aplicat migranților și protecția drepturilor care le sunt recunoscute în prezentul Protocol.

3) Statele Părți având experiență corespunzătoare au în vedere să acorde asistență tehnică statelor care sunt frecvent folosite ca țări de origine sau de tranzit pentru persoanele care au făcut obiectul faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol. Statele Părți fac tot posibilul pentru a furniza resursele necesare, cum ar fi vehicule, sisteme informatice și lecturi de documente, în scopul combaterii faptelor prevăzute de art.6.

Articolul 15

Alte măsuri de prevenire

1) Fiecare Stat Parte ia măsuri ce vizează aplicarea sau întărirea programelor de informare pentru sensibilizarea publicului că faptele prevăzute de art.6 al prezentului Protocol constituie o activitate infracțională săvârșită frecvent de către grupurile infracționale organizate în scopul obținerii de profit și că respectivii migranți sunt supuși unor riscuri grave.

2) Conform art.31 al convenției, Statele Părți colaborează în domeniul informației pentru a-i împiedica pe posibii migranți să devină victimele grupurilor infracționale organizate.

3) Fiecare Stat Parte promovează sau intensifică, după caz, programe de dezvoltare și de cooperare la nivel național, regional și internațional, ținând cont de realitățile socioeconomice ale migrărilor și acordând o atenție deosebită zonelor defavorizate din punct de vedere economic și social, în scopul confruntării cu cauzele socioeconomice profunde ale traficului ilegal de migranți, cum ar fi sărăcia și subdezvoltarea.

Articolul 16

Măsuri de protecție și de asistență

1) Atunci când aplică prezentul Protocol, fiecare Stat Parte ia, conform obligațiilor ce-i revin în temeiul dreptului internațional, toate măsurile necesare, inclusiv, dacă este nevoie, măsurile legislative, pentru a apăra și a proteja drepturile persoanelor care au făcut obiectul faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol, drepturi ce le sunt acordate în temeiul dreptului internațional aplicabil, în special dreptul la viață și dreptul de a nu fi supus la tortură sau la alte pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante.

2) Fiecare Stat Parte ia măsurile necesare pentru a acorda migranților o protecție adecvată împotriva violenței ce le-ar putea fi aplicată, atât de către persoane, cât și de către grupări, pentru faptul că au făcut obiectul faptelor prevăzute la art.6 al prezentului Protocol.

3) Fiecare Stat Parte acordă o asistență potrivită migranților a căror viață sau securitate este pusă în pericol pentru că au făcut obiectul faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol.

4) Atunci când aplică dispozițiile prezentului articol, Statele Părți țin cont de nevoile deosebite ale femeilor și copiilor.

5) În cazul deținerii unei persoane care a făcut obiectul faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol, fiecare Stat Parte își respectă obligațiile asumate în temeiul Convenției de la Viena asupra relațiilor consulare, în cazurile aplicabile, inclusiv obligația de a informa fără întârziere persoana respectivă despre dispozițiile referitoare la notificarea și comunicarea cu funcționarii consulari.

Articolul 17

Acorduri și convenții

Statele Părți examinează posibilitatea încheierii de acorduri bilaterale sau regionale, de convenții operaționale ori de înțelegeri ce vizează:

a) stabilirea celor mai potrivite și eficiente măsuri pentru prevenirea și combaterea faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol; sau

b) dezvoltarea dispozițiilor prezentului Protocol.

Articolul 18

Întoarcerea migranților ce fac obiectul traficului ilegal

1) Fiecare Stat Parte consimte să faciliteze și să accepte, fără întârziere nejustificată sau nerezonabilă, întoarcerea unei persoane care a făcut obiectul unei fapte prevăzute de art.6 al prezentului Protocol și care este cetățean ori are dreptul de a avea reședința permanentă pe teritoriul său sau în momentul revenirii.

2) Fiecare Stat Parte studiază posibilitatea de a facilita și de a accepta, conform dreptului său intern, revenirea unei persoane care a făcut obiectul unei fapte prevăzute de art.6 al prezentului Protocol și care avea dreptul de a avea reședința permanentă pe teritoriul său în momentul intrării acelei persoane pe teritoriul statului primitor.

3) La cererea Statului Parte de primire, un Stat Parte solicitat verifică, fără întârziere nejustificată sau nerezonabilă, dacă persoana care a făcut obiectul unei fapte prevăzute la art.6 al prezentului Protocol este cetățeanul său ori are dreptul de a avea reședința permanentă pe teritoriul său.

4) În scopul facilitării întoarcerii unei persoane care a făcut obiectul unei fapte prevăzute de art.6 al prezentului Protocol și care nu posedă documentele cerute, Statul Parte al cărei cetățean este această persoană ori în care are dreptul de ședere permanentă acceptă să elibereze, la cererea Statului Parte primitor, documentele de călătorie sau orice alt fel de autorizație necesară pentru a permite persoanei să se predea și să fie reprimită pe teritoriul său.

5) Fiecare Stat Parte interesat de întoarcerea unei persoane care a făcut obiectul unei fapte prevăzute de art.6 al prezentului Protocol ia toate măsurile necesare pentru a organiza această revenire în mod organizat, ținând cont de securitatea și demnitatea persoanei.

6) Statele Părți pot coopera cu organizațiile internaționale competente pentru aplicarea prezentului articol.

7) Prezentul articol nu prejudiciază drepturile acordate de orice lege a Statului Parte primitor

persoanelor care au făcut obiectul unei fapte prevăzute de art.6 al prezentului Protocol.

8) Prezentul articol nu are urmări asupra obligațiilor asumate în temeiul oricărui alt tratat bilateral ori multilateral aplicabil sau al oricărui alt acord ori convenție operațională aplicabilă determinând, în întregime sau parțial, întoarcerea persoanelor care au făcut obiectul unei fapte prevăzute de art.6 al prezentului Protocol.

IV. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19

Clauze de protecție

1) Nici o dispoziție a prezentului Protocol nu are urmări asupra altor drepturi, obligații și răspunderi ale statelor și persoanelor private în temeiul dreptului internațional, inclusiv dreptul internațional umanitar și dreptul internațional referitor la drepturile omului, și, în special, atunci când se aplică, referitor la Convenția din 1951 și Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, precum și principiul nerespingerii care este prevăzut de acesta.

2) Măsurile prevăzute de prezentul Protocol sunt interpretate și aplicate astfel încât persoanele să nu facă obiectul unei discriminări pe motiv că fac obiectul faptelor prevăzute de art.6 al prezentului Protocol. Interpretarea și aplicarea acestor măsuri sunt conforme principiilor nediscriminatorii recunoscute internațional.

Articolul 20

Rezolvarea diferendelor

1) Statele Părți fac eforturi pentru rezolvarea diferendelor privind interpretarea sau aplicarea prezentului Protocol pe calea negocierii.

2) Orice neînțelegere între două sau mai multe State Părți privind interpretarea sau aplicarea prezentului Protocol, care nu poate fi rezolvată pe calea negocierii într-un termen rezonabil, la cererea unuia dintre aceste State Părți este supusă arbitrajului. Dacă în termen de 6 luni începând de la data cererii arbitrajului, Statele Părți nu cad de acord în privința organizării arbitrajului, oricare dintre ele poate supune diferendul atenției Curții Internaționale de Justiție, adresând o cerere conform Statutului Curții.

3) Fiecare Stat Parte poate, în momentul semnării, ratificării, acceptării sau aprobării prezentului Protocol ori aderării la acesta, să declare că nu se consideră legat prin paragraful 2 al prezentului articol. Celelalte State Părți nu sunt legate prin paragraful 2 al prezentului articol de orice Stat Parte care a emis o asemenea rezervă.

4) Orice Stat Parte care a emis o rezervă în temeiul paragrafului 3 al prezentului articol poate să o retragă în orice moment, adresând o notificare secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 21

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

1) Prezentul Protocol va fi deschis semnării tuturor statelor în perioada 12-15 decembrie 2000 la Palermo (Italia) și apoi la sediul Organizației Națiunilor Unite, la New York, până la data de 12 decembrie 2002.

2) Prezentul Protocol este de asemenea deschis semnării de către organizațiile regionale de integrare economică, cu condiția ca cel puțin un stat membru al unei asemenea organizații să fi semnat prezentul Protocol conform paragrafului 1 al prezentului articol.

3) Prezentul Protocol este supus ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare ori de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite. O organizație regională de integrare economică își poate depune instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare dacă cel puțin unul dintre statele ei membre a făcut-o. În acest instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare, această organizație declară extinderea competenței sale asupra chestiunilor guvernate de prezentul Protocol. De asemenea, ea îl informează pe depozitar despre orice modificare pertinentă asupra extinderii competenței sale.

4) Prezentul Protocol este deschis aderării oricărui stat sau oricărei organizații regionale de integrare economică, din care cel puțin un stat membru este parte la prezentul Protocol. Instrumentele de aderare sunt depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite. În momentul aderării sale, o organizație regională de integrare economică declară extinderea competenței sale asupra chestiunilor guvernate de prezentul Protocol. Ea îl informează de asemenea pe depozitar despre orice modificare pertinentă asupra extinderii competenței sale.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

1) Prezentul Protocol va intra în vigoare după nouăzeci de zile de la data depunerii celui de-al patruzecilea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, înțelegându-se prin aceasta că nu va intra în vigoare înainte de intrarea în vigoare a convenției. Pentru aplicarea prezentului paragraf nici unul dintre instrumentele depuse de o organizație regională de integrare economică nu este considerat instrument ce se adaugă instrumentelor depuse deja de statele membre ale acestei organizații.

2) Pentru fiecare stat sau organizație regională de integrare economică ce va ratifica, va accepta ori va aproba prezentul Protocol sau care va adera la acesta după depunerea celui de-al patruzecilea instrument pertinent, prezentul Protocol va intra în vigoare la treizeci de zile de la data depunerii instrumentului pertinent de către acest stat ori de această organizație sau la data la care intră în vigoare prin aplicarea paragrafului 1 al prezentului articol, dacă este ulterioară.

Articolul 23

Amendamente

1) La expirarea unui termen de 5 ani începând de la intrarea în vigoare a prezentului Protocol, un Stat Parte la Protocol poate propune un amendament și poate depune textul la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite. Acesta va comunica apoi propunerea de amendament Statelor Părți și Conferinței Părților la convenție, în vederea examinării propunerii și adoptării deciziei. Statele Părți la prezentul Protocol reunite la Conferința Părților nu precupețesc nici un efort pentru a ajunge la un consens asupra oricărui amendament. Dacă toate eforturile în acest sens au fost epuizate fără să se fi ajuns la vreun acord, va fi necesar, ca o ultimă posibilitate pentru ca amendamentul să fie adoptat, votul majorității a două treimi din Statele Părți la prezentul Protocol, prezente la Conferința Părților și care și-au exprimat votul.

2) În temeiul prezentului articol, pentru a-și putea exercita dreptul de vot în domenii ce țin de competența lor, organizațiile regionale de integrare economică dispun de un număr de voturi egal cu numărul statelor lor membre Părți la prezentul Protocol. Ele nu își exercită dreptul de vot dacă statele membre și-l exercită pe al lor și invers.

3) Un amendament adoptat conform paragrafului 1 al prezentului articol este supus ratificării, acceptării sau aprobării Statelor Părți.

4) Un amendament adoptat conform paragrafului 1 al prezentului articol va intra în vigoare pentru un Stat Parte după nouăzeci de zile de la data depunerii de către acest Stat Parte la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a unui instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare a acestui amendament.

5) Un amendament intrat în vigoare devine obligatoriu față de Statele Părți care și-au dat consimțământul de a fi legate prin el. Celelalte State Părți rămân legate prin dispozițiile prezentului Protocol și prin toate amendamentele anterioare pe care le-au ratificat, acceptat sau aprobat.

Articolul 24

Denunțarea

1) Un Stat Parte poate denunța prezentul Protocol prin notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. O asemenea denunțare devine efectivă la un an de la data primirii notificării de către secretarul general.

2) O organizație regională de integrare economică încetează să fie parte la prezentul Protocol atunci când toate statele sale membre l-au denunțat.

Articolul 25

Depozitar și limbi

1) Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite este depozitarul prezentului Protocol.

2) Originalul prezentului Protocol, ale cărui texte în limbile engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă sunt egal autentice, va fi depus la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

De aceea, plenipotențiarilor semnatari, autorizați în acest scop de guvernele respective, au semnat prezentul Protocol.